

גורלה. קוראים הרצים לעזר לסיודרה של אינה ואמה. יכולים לשלוח תרומות ומתנות שהמערכת תשמן להעביר למסרתן. במיוחד דרושה עגלת תינוק.

בכל זאת ישנם אנשים שליכם מתוך והם מוכנים להקריב ולגדל ילדה לא להם. התרומות מאד מהרשמה על מאמצים למי צוא לאילנה בית ואני עורך כעת מגבית בשכונתי לעזרת הילדה האומללה, כדי שימלאו לא יצטרכו לשאת על שכמם את כל מעמסת נידולה.

ברוך שלמה, בני ברק
הייתי מציע שאילנה תשנה את שמה ל"עולמית" או "עולמונית" ...
חן שפירין, תל אביב

התבוננתי בתמונות ובאותו רגע ממש חלפה מחשבה בלבי. הרי אני רוצה בילדה זו, רוצה בה ממש. לא מתוך רחמים רציתי אותה. התאהבתי בה ורציתי בה באופן אנונימי פשוט. יש לי שלושה ילדים, כן, לם בנים, ואיזו אשה לא תתנענע לבחור לכסות עור מעם? זה רומה למפעל הפיס? ומה אם יבואו כן רביעי?

השבתי לרנע, מדוע לא נמצאו בארץ כזו לה אנשים כמוני שירצו בילדה זו אם הם מרגינים שמחשבותיו הן דבר מצוי. אולם הפקרת ילדים במסדרונות על ידי אם מסוגלת לפרנס את עצמה היא מעשה שלא ייעשה. לא אם אחת נידלה וחיכה שלושה יארבעה ילדים והיקנתה להם מקצוע בעמל כפיה בלבד, מבלי לבקש רחמים, ומה שאני יודעת יודעים תושבי כל הארץ. אילנה הי חמורה לא המצא לה שום בית -- מלבד בית הרויה. אלפי יריים היו משוטטות לה לערה, לא היתה זקוקה לתו באמת. לא אם צעירה, יש עריון כבוהר לתת אושר לבתך ולהחזיר לעצמך את האושר.

דרור גרין/סודית, תל אביב

בחזרה מסיני

קראתי מתוך נאוה ורוממותך את דברי הקורא נדאל מיקסינסקי (העולם הזה 1021), שהחזיר את אות סניי לנשיא והתי דניה. כשהיו שרים רבים, נוסף על מאות שהחזירו את אות סניי מאותו סניי בות, היו עושים כן, אך אל נשכח את ה יחושע א. חיפה

היא, לא, היא...

מה אתם רוצים ממני? מאז הפועה ה חיללה בשער עתונכם (העולם הזה 1020), אין לי מנוחה בהתחלה באו כל מכרי לשכנע אותי שזה אני, וכששתכנעתי והתי חלתי אני לומר זאת. אמרו -- החלל השני של מכרי? מה תמאום? ככלל אי אפשר לזהות מי זאת, את סתם משויצה. ככה זה: העולם הזה -- העתון והעולם -- אכזרי הוא. חיקיתי והנה שוב תעלים (העולם הזה 1021) ושבו באו לאמר שזו אני והזור חלילה, באם זו באמת אני -- כתבו לי, כן או לא?

רס"ל מרים, חילתים

כן.

על הקו

הגיעה השעה לעורר את תשומת לב הציבור למנהגים הברבריים שהשתרשו ב משרד הדואר, שהם לא מחוס מסאורים מאשר הספסרות ההמונית כבולים שהונהגה לאחרונה בארץ.

לפני כמה שבועות קיבלתי חשבון דואר על סך המשלוח. החשבון אכזר לי, והענין כלול נשמש מזכרונני. באחד הימים נוכחתי לדעת כי מכשרהסלפון שלי אינו פועל. מילפנתתי למחלקת התיקונים של הדואר, ושם מסרו לי כי הטלפון שלי נותק בכלל איתשלום החשבון.

שום אחררה מוקדמת לא ניתנה לי, לא בכתב ולא בעלפה. שום תזכורת על החשבון לא נשלחה. אפילו בשעת הניתוק לא מצאו לנכון להודיע לי על כך. לעומת זאת נבו שלוש ל"י מפורת חיבור הקו מחדש.

יתכן שזוהי דרך מצויינת לסחוס מן הציבור הסבלני עוד כמה רכבות או מאות אלפי לירות בשנה. אולם האם יכולה הנחלת המלפונים לפעול כמו בעל עגלה בשוק הכרמל? מה היינו אומרים אילו נקט מוסד פרטי בשטות קולוניאליות כאלה?

א. א. תל אביב

היינו אומרים לו: טעות במספר.

גנבים בלילה

"כנגב בלילה" (העולם הזה 1023) היה ניתוח חד וחריף של תמונת המדינה, כפי שהיא מצטיירת בעיני כל אחד מתושביה הוותיקים של ארץ זו. אם כי אינני סבור שהשלטון הוא שיוס או עורך את רצת קסמי נר, אני מסכים עם העורך לחלוטין כי לפי תות סכחינה תיאורטית, היה מצב זה אפי שרי.

דן מילר, ירושלים
סוף סוף קראתם לילך בשמו. כל האוירה העכורה במדינה, פרשות השחיתות המתני לות ללא הרף, תופעות היאוש והירידה מן הארץ, תופעות הבריחה מן האידואלים ב קרב הנערך -- כל אלה אינו אלה תוצאות ישירות של יחס השלטון לאזרח. איך אני יכול להתייחס לממשלה המרמה אותי השכם והעבר בנקודות האינדיס, מפרסמת בעתו נות על הקלות במסיחכנסה וכתוצאה מכך מקלים עלי על ידי זה שמורידים לי עוד 20 לירות ממשכורתו?

דוד פכטאלט, תל אביב

ש. ב. מול תמיר

מי שלוחם בכח האמונה והצדק, אינו זקוק לגב ולמנגנונים. אולם תמהני שעד כה לא נמצאה אף מפלגה לאומית שוחרת צדק שי תתמור בעוריהדיו תמיר ושתעלה בכנסת את פרשת הש.ב. והרדיפות אחר עוררהדיו תמיר (העולם הזה 1023).

א. ניק, תל אביב
אתם ועוררהדיו תמיר רומים לתיש ה נכנס לתוך עדר זאבים ופורץ אחר כך ב פניות: "נושכים אותי, אוכלים אותי" אל תחפון את אפכם לתוך עיניים שלא שלכם ואף אחר לא ידרוך אתכם ולא יציק לכם. שאול ביטון, תל אביב

קראתי את הרשימה אורות עוררהדיו תמיר בנשימה עצורה, אולם כשניסיתי את הקריאה עדיין לא הבנתי איפה אתם רואים שרודפים את תמיר, לפי מה אתם קובעים. יש.ש.ב. מתכוון לפגוע בו ולחלוקו?

אליהו רחמים, טלמה
קצת טבלנות ורחמים, הקורא רחמים. ה פעם הקדים העולם היה תרופה למכה העור מדת לרדת לפי כל הסימנים.

אל הסואץ

כל הימאים שכתבו לכם שאינם מוכנים לנסוע באנית המבחן לסואץ ללא תנאים (העולם הזה 1023), הם חבר ספלים. שמקורם הם לא יכירם בשורות המלחים בני היש ראלוי הם מתיישבי את הפירמה. האמת היא שהם בעצמם מתיישב שיקחו אותם באנית ה מבחו בלי כל תנאים, אבל איש אינו רוצה בהם.

ראובן גת, חיפה

אין כל טעם, לדעתי, לשלוח אנית מבחו, שנאצר יחרימה ויאסור את אנשיה. לכל ה ענין הזה יהיה טעם רק אם תתעורר סערה בינלאומית סביב האנית. לשם כך יש להעי לות עליה עשרות עתונאים וזים, להקים עליה תחנת שידור שמשדר לכל התחנות בעולם תיאורים שדוספים על פרטי הנסיעה ותציית הסואץ. רק בדרך זו אפשר יהיה להכניע את נאצר, אולם כרגיל, מדיניות ההסברה של ישראל תהיה שתיקה, שתביא בעקבותיה מפלה ונסיגה נוספת.

דן א. תל אביב

ילד טוב

בכל פעם שיחזקאל סהר עומד להתפטר, אתם מפרסמים ידיעה על התפטרותו הסורי בה חוסמים בפניו את הדרך להתפטרות. כך זה קרה שוב כשניכאתם (העולם הזה 1023) ושהוא ינצל את תירוץ "אות סיני" כדי להתפטר. דחילוקים, עזבו אותו קצת במנוחה ותראו איד הול ילך כמו ילד טוב, נתמן שלוינגר, רחובות

בית חדש לאילנה

סיפוריה של האם שנמשה את ילדה (העולם הזה 1023:1022) נגע מאוד ללבי. אני פונה אליכם בכל לשון של בקשה להר סיף ולמסור לקוראים מה עלה בגורלה של הילדה ובאילו דרכים אפשר לעזור לה?

שמעון גנדל, ירושלים

אילנה נמצאת עתה אצל משפחה שקיבלה אותה לתקופה בלתי מוגבלת, עד שייקבע

העורך הראשי:

אורי אבנרי

ראש המערכת:

שלום כהן

עורכי-משנה:

דוב איתן, אורי סלע

עורך תבנית:

אהרון צור

עורך כיתוב:

סילבי קשת

צלם המערכת:

אריה קרו

חברי המערכת:

ישראל ביבר, ניצה נבי, שייט גלור, לילי גלילי, רודר הורוביץ, רותי ורד, רוגי זוהר, אברהם חרמון, אוסטר סאוב, אלכס מסיס, אביבה ססן, עמוס קינו, שלמה קרו.

רחוב גליקסון 8, תל אביב, 1970 26785, ת. ד. 136. טען למברקים: "עולמופוט". המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שחם בע"מ, ת"א, סל. 62239. ההפצה: דוד סופל ובניו, תל אביב. המערכת איננה אחראית לחזקן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2,678,519

לעשות שום דבר מעשי בשטח זה, וגם אינה מוכנה לתת לאחרים לעשות דבר. הארגון הפך לקאריקטורה עגומה, מועדון של כמה עסקנים מתחסדים.

הפעולה הברוכה היחידה של מפ"ם בי שטח הערבי, במשך השנה שנים ארוכות, הייתה הכשרת כמה חברות-נוער ערביות במשקיה. אולם האם קיבלה חברים ערבים לקיבוציה? האם עשתה משהו כדי לפתור את בעיות האדמות הנוטשות והמופקעות, שגם משקי מפ"ם עצמם יושבים עליהן? האם יצאה למאבק של ממש, ולא רק בסיסמות, נגד המימשל הצבאי? האם השיעור אי פעם את קולה, בשפה שאינה נש מעת לשתי פנים, למען טוהר הנשק? האם עשתה אי פעם מעשה אחד בשטח זה, שהיה כרוך בקרבה עצמית או בהתנגשות אמיתית ובלתי-רמזנית עם דויד בן-גוריון?

מאיר יערי טוען כי השמעת ביקורת כזו עוורת למקיי. אני חושב שההיפך נכון. במידה שמקיי מצליחה ברחוב הערבי, הרי זה מפני שהנוער הערבי מתיישב בהדרגה מכל דרך אחרת להשתלב במערכות המדינה. אין לו ברירה אלא לברוח מן המדינה או להצטרף למקיי. הישגו מקיי היו קטנים הרבה יותר אילו יצאה מפ"ם למערכה גלויה, וקופת-ראש ובלתי-נרתעת להשתל בות הערבים במדינה, ולהשתלבות המדינה במרחב. הבעת ידיעה זו באוונטי מנהיגים מפ"ם, בשיחות פרטיות בלתי-ספורות.

אני אומר דברים אלה בנימה של קינטור, אלא בצער עמוק. ככל צעיר שגול בארץ, יש בלבי אהבה נושנה למפ"ם, מפלגה שעשתה יותר מכל מפלגה אחרת בארץ למען גדול דור הלוצי. איש לא יוכל לשלול את חלקו האישי של מאיר יערי בהישג מפואר זה, או לפסק בכנותו זו אישית המוחלטת. מערכת זו, שיש בה שני חברים שהיו חברים במשקי השומר-הצעיר, ושדבריה נקראים במשקי השומר הצעיר יותר מכל עתון אחר מלבד ענ המספר, בוודאי לא תשכח זאת.

הקא לכן צר לי שבעתים לראות את מפ"ם נותנת (אולי בעל כורחה) את הגושי פנקה המוסרית שלה למעשי קבוצת הצעיר רים של ביגי, מחפה בפירוש על מנגנון החושך (אף שבלש בשעתו אחרי יערי עצמו) ואף ניוונה מציגורות האינפורמציה התשוכים שלו (כפי שמשתקף בכמה רמזים מזורים במאמרו של יערי).

★ ★ ★

השבוע פגשתי את ד"ר יוחנן באדר, שגם הוא כועס על העולם הזה בגלל כמה רשימות שמתחו ביקורת על תנועות החרות. בנקודה אחת ודהוה טענותיו עם טענות יערי. אתם מוצאים פגמים בכל המפלגות? אמר. "מי שדורש שכל הנשים תהיינה מלאכים, סופו להגיע לעקרות."

לא, איננו דורשים שכל הנשים תהיינה מלאכים. אך גם לא נסכים שכל הנשים תהיינה יצאניות. אנהנו מוכנים להבין כי מפלגה חייבת לתמוך, להסכים לפשרות ולויתורים, להסתפק בהישגים חלקיים. אולם לא נסכים שמפלגות תמכונה את זכות הבכורה של מצען הרעיוני תמורת גויד העדשים של אינטרסים מפלגתיים אנוכיים. על כך נטוש הויכוח.

לפני כמה חדשים התיצב מאיר יערי בפני הועדה-הפועל של הקיבוץ-הארצי ונאם נאום שהיה מוקדש בחלקו להעולם הזה. בין השאר אמר המנהיג החתיק: "אין אני בין אלה המוכנים לסייע לאומרים לסתום את הפה של עתונים הרואים שליחות במלחמה נגד השחיתות... בכל ימות השנה, תוך הסתננות אישית, חומרית וציבורית, ולפני מים תוך בדידות וללא משען וכתף."

השבוע הקדיש לנו מאיר יערי שוב מאמר גדול בעתונת היום, בו הגיב על רשימה קצרה בה תיאר העולם הזה (1022) את המאבק הפנימי במפ"ם בשאלה הערבית. גם הפעם ניסח יערי את דבריו בהגינות רבה. הוא מסתמך על קטעים רבים מן העולם הזה שהוא קורא אותה, כפי הנראה, בעיון. מן הראוי שנוסה לברר כמה מן הנקודות שעורר, אף שלא כאן המקום לטפל בשאלות העקרוניות יותר.

בין השאר מבדיל יערי בין שתי צורות של שחיתות: שחיתות סתם, שאותה יש לחשוף ולנגח, ושחיתות במתנה הפועלים, שגילוייה עוזר לריאקציה. עם כל הכבוד, איני יכול להצטרף להבחנה זו. שחיתות אינה נעשית טובה יותר מפני שמבצעה הם שליחי מחנה הפועלים, לדעתי, ההיסך הגמור הוא הנכון.

המועל בכספי פועלים, הגנב העושה את שלו באיצטלה של שלטון פועלי (תוך בסתון שעקבותיו יטושטשו עליידי מכשירי שלטון זה) גרוע שבעתים מן הספסר הבורגני המרמה פועלים. המחפה על מעשה-שחיתות כזה, הוא המשרת את הריאקציה, כי הוא העוזר לחידק הרקבון במחנה הפועלים להתפשט באין מפריע.

המשנה אינו נושא פנקס מפלגתי. עמדתה של מפ"ם (ואגב, גם של חרות) המבקשת להיות נייטרלית לגבי המקרים המוכחים של שחיתות במנגנון המדינה, ולתת לי העולם הזה לנהל את המאבק "תוך הסתננות אישית, חומרית וציבורית, ללא משען ר כתף" אינה מוסיפה לה כבוד. היא מוכי רחה להתפרש כהקרת עקרונות קדושים על מזבח האינטרס המפלגתי במובנו הצר ביותר.

★ ★ ★

אולם יעקר הויכוח נסב על השאלה הערבית, ובגורה זו יש לנו הטענות ה חמורות ביותר לגבי מפ"ם. אפשר לדון מפלגה על פי שתי בחינות: (א) האם היא מטיפה לרעיונות נכונים, ו(ב) האם היא נוהגת על פי הרעיונות האלה ועושה משהו להגשמתם. בשטח הערבי, מגיע למפ"ם ציון גבוה בבחינה הראשונה, ואפס מוחלט בבחינה השנייה.

אין זה מספיק שמאיר יערי יצביע על כל אותם הסעיפים היפים במצע מפ"ם, הדוגלים בהחזרת שיתוף-הזכויות לערביי יש ראל, ובמדיניות של שלום. השאלה היא: האם עשתה מפ"ם משהו, הן כמפלגת אופוזיציה והן כשותפה בשלטון, כדי לקרב מטרות אלה?

לפני כמה חודשים פגשתי (לא כעורך העתון, אלא כאורח פרטי) להזמנת מפ"ם להשתתף בייסוד ארגון הודי-ערבי. נתקיים כינוס-ייסוד יפה בחיפה, בו נתבקשתי גם אני לשאת נאום. אולם למחרת הכינוס הוברר לחלוטין שמה מפ"ם אינה מתכוונת